

altså, som vi ser nu, ét forslag, og dér er det for Fremskridtspartiet det allerallervæsentligste, at det mest umenneskelige af forslagene er bagatelgrænsens stigning til 2.000 kr. Vi vil simpelt hen ikke være med til det.

Vi vil også stille ændringsforslag til det her forslag, og så må vi se, om boligministeren har den samme høje interesse i at sikre, at kommunerne ikke selv er årsag til, at der opkræves for høje huslejer.

Keld Albrechtsen (EL):

Den socialdemokratiske ordfører indledte debatten med at hævde, at ministeren havde haft en nænsom hånd. Det må jeg sige, det kan jeg ikke være enig i. Jeg må snarere være enig med fru Kirsten Jacobsen i, at ministeren her har haft sparekniven fremme på en meget unænsom og barsk måde.

Man kan næsten sige, at dette forslag om den såkaldte bagatelgrænse, som jo bestemt ikke er nogen bagatel, er et forslag, som kunne være udformet på den måde, at man havde bedt embedsmændene om at finde ud af, hvordan man ved hjælp af en nedskæring på 15 mio. kr. kunne ramme så mange mennesker så hårdt, som det nu er muligt med et beløb af den størrelsesorden.

Hvordan rammer bagatelgrænsen? Jeg er bange for, at det i virkeligheden er værre, end fru Kirsten Jacobsen nævnede med snapsen og søndagspilsneren. Det er slemt nok, hvis nogle pensionister mister den, men jeg tror faktisk, at mange af dem, der bliver ramt og mister de 2.000 kr., vil være studerende, som bor i ungdomsboliger eller andre boliger, som er boligstøtteberettigede, og som vel typisk har en realindkomst på en 5.000-6.000 kr. om måneden efter skat, som de skal leve af, og som altså dermed mister måske op til 4 pct. af deres samlede realindkomst på det her.

Hvis man præsenterede andre dele af befolkningen, mere velstående dele af befolkningen, for et forslag, der indebar, at de mistede 4 pct. af deres realindkomst, tror jeg ikke, det kom igennem dette høje Ting. Men her har man altså udsøgt sig en gruppe, der jo ikke står markant stærkt i form af mægtige interesseorganisationer, som kan gå ind og stoppe et sådant forslag.

Så derfor må jeg altså på det kraftigste opfordre ministeren til, om det dog ikke kunne lade sig gøre, at man inden for det offentlige budget fandt disse 15 mio. kr., som det vitterlig jo kun drejer sig om på statsbudgettet, et andet sted.

Det er i hvert fald en ufravigelig betingelse fra Enhedslistens side for overhovedet at gå ind i en diskussion om at støtte dette forslag.

Jeg er ked af, at det er sådan, for som hr. Villy Søvnald så har jeg det også sådan, at jeg synes, der er andre dele af det her forslag, som er fornuftige. Og jeg kan støtte det forslag, som hr. Villy Søvnald fremsatte om, at man simpelt hen kan løse en del af problemet ved at lave en opdeling af forslaget, i hvert fald hvis vi skal være med til at vedtage noget af det.

Og det er selvfølgelig især det, som vedrører at bringe boligstøtte Lovgivningen i overensstemmelse med flygtningelovgivningen. På det punkt er vi enige med regeringen, og det vil vi meget gerne kunne være med til at sikre. Men sådan som forslaget er udformet, og sådan som tingene er sammenkædet, må vi sige, at vi vil ikke alene stemme imod det, men vi vil også tale meget kraftigt imod det og med meget store ord, fordi man med så små midler i forhold til statens budget gør så meget skade, som man faktisk gør her.

Efter min mening hænger det jo sammen med en mere dybtliggende diskussion, som også er blevet rejst fra forskellig side, også under den her debat, om, hvilke boligstøtteordninger man skal have i det her samfund, og der vil jeg godt pege på, at boligsikring og boligydelse er nogle af de mest socialt retfærdige ordninger, der overhovedet findes i et velfærdssamfund, fordi de netop er helt præcist målrettede mod de mennesker, som har de mindste indkomster og de største sociale behov for offentlige ydelser i direkte modsætning til f.eks. rentefradraget, som er en urimelig udpumpning af enorme offentlige midler til mennesker, som enten ikke har behov for det, eller som på den måde får alt for meget.

Der har vi altså et fantastisk system i Danmark til sikring som en del af det sociale sikkerhedsnet, og det frygtelige er, at en lang række partier kappes om at lægge gift for dette system.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Ja, jeg må da i hvert fald konstatere, at der er flertal for forslaget, og det er jo altid en god ting, men lad os nu komme ind på nogle af de egentlige emner.

Først har der været spørgsmålet om boligstøtten, og jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen – det kan godt være, hr. Keld Albrechtsen vil tale meget hårdt og meget længe om det – men må jeg henvise til en leder i Bolig-